

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **nezl. M. V.**, zastoupeného Z. V., jakožto zákonnou zástupkyní, bytem tamtéž, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 14.10.2013 sp. zn. SZ/1561/2013/9S-MSK, č.j. MPSV-UM/11823/13/9S-MSK, o **nároku na příspěvek na péči,**

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 14.10.2013 sp. zn. SZ/1561/2013/9S-MSK, č.j. MPSV-UM/11823/13/9S-MSK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 29.4.2013 č.j. MPSV-UP/6/679961/13/AIS-SSL, kterým nebyl žalobci přiznán příspěvek na péči. Žalovaný své rozhodnutí opřel o posudek posudkové komise MPSV ze dne

14.8.2013, podle něhož nezletilý žalobce pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nezvládá celkem dvě základní životní potřeby, a to komunikaci a osobní aktivity.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal prostřednictvím své zákonné zástupkyně včasnou žalobu, ve které poukázal na zprávu z psychologického vyšetření Mgr. N.B. ze dne 9.7.2012, podle které trpí vývojovou dysfázií, resp. je u něj podezření na autismus (Aspergerův syndrom). Podle této zprávy se jedná o závažné postižení, které narušuje závažným způsobem sociální vztahy, komunikaci a orientaci. Dále odkázal na posudek Mgr. J. R., speciálního pedagoga ze dne 29.6.2012, podle kterého má narušený vývoj řeči, resp. těžkou vadu řeči a posudek psychiatra MUDr. F. ze dne 16.9.2011, navrhuující jeho hospitalizaci v Psychiatrické léčebně ve Šternberku z důvodu komplexního vyšetření. Rozhodnutí žalovaného považuje za nesprávné, neboť je závislý na pomoci jiné osoby ve stupni IV. a vyžaduje mimořádně zvlášť náročnou péči po celý den. Rozhodnutí žalovaného bylo dle žalobce vydáno na základě nesprávného právního posouzení, a proto se domáhá jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 14.10.2013 sp. zn. SZ/1561/2013/9S-MSK, č.j. MPSV-UM/11823/13/9S-MSK a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i připojeného správního spisu Úřadu práce České republiky - Krajské pobočky v Ostravě sp. zn. SZ/312150/2012/AIS-SSL, zprávy Mgr. B., psychologa ze Speciálně-pedagogického centra Ostrava-Zábřeh, zprávy od PHDr. J. K., klinického psychologa ze dne 24.1.2013, zprávy psychologa speciálně-pedagogického centra ze dne 16.4.2014 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Napadené rozhodnutí přezkoumal krajský soud v mezích žalobních bodů k datu vydání tohoto rozhodnutí (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s. ř. s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně, jakož i ze správního spisu žalovaného, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce uplatnil žádost o příspěvek na péči dne 31.7.2012. Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje záznam ze sociálního šetření pro účely o řízení o příspěvku na péči ze dne 15.10.2012 a posudek o zdravotním stavu ze dne 25.11.2012 – posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o sociálních službách, podle něhož se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v důsledku kterého potřebuje pomoc při základních životních potřebách, a to komunikaci a osobních aktivitách. Podle tohoto posudku v případě žalobce nejde o osobu do 18-ti let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Nejde o osobu, která

není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Poté, kdy správní orgán I. stupně vyrozuměl zákonnou zástupkyni nezletilého žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve věci žádosti o přiznání příspěvku na péči, zákonná zástupkyně do protokolu sepsaného Úřadem práce ČR – Krajskou pobočkou v Ostravě dne 2.1.2013 uvedla, že s výsledkem posouzení nesouhlasí, a že bude kontaktovat posudkového lékaře. Následně dne 9.1.2013 zákonná zástupkyně nezletilého žalobce se dostavila ke správnímu orgánu I. stupně a doložila své vyjádření k posudku o zdravotním stavu nezletilého žalobce ze dne 7.1.2013, ke kterému přiložila i zprávu z psychologického vyšetření speciálně-pedagogického centra Mgr. B. ze dne 9.7.2012, zdravotní záznam MUDr. F. ze dne 6.9.2012 a nález z Centra Ostea MUDr. O. ze dne 31.5.2012. Dne 8.2.2013 byl zdravotní stav nezletilého žalobce opětovně posouzen posudkovým lékařem OSSZ Ostrava, který setrval na svém původním posudkovém závěru. Ani s výsledkem tohoto posouzení zákonná zástupkyně nezletilého žalobce nesouhlasila a na to správní orgán I. stupně dne 29.4.2013 vydal rozhodnutí, kterým nezletilému žalobci příspěvek na péči nepřiznal. Součástí správního spisu je odvolání zákonné zástupkyně nezletilého žalobce ze dne 23.5.2013, o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím jak shora uvedeno. Co se týče správního spisu žalovaného, jeho obsahem je rovněž žalobou napadené rozhodnutí a posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 14.8.2013. Z posudku posudkové komise MPSV ČR krajský soud zjistil, že při jeho vypracování vycházela posudková komise ze zdravotní dokumentace praktického lékaře pro děti a dorost MUDr. S. a z jeho nálezu ze dne 11.11.2012, z nálezu psychologické ambulance PhDr. K. ze dne 24.1.2013, z nálezu speciálně-pedagogického centra Mgr. B. ze dne 9.7.2012, Mgr. R. ze dne 20.6.2013, z nálezu psychiatrické ambulance pro děti a dorost MUDr. F. ze dne 6.9.2012, z nálezu osteologické ambulance MUDr. O. ze dne 31.5.2012, z nálezu gastroenterologické ambulance MUDr. B. ze dne 10.7.2012, z nálezu rehabilitační ambulance MUDr. Š. ze dne 6.4.2012 a z úplné spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě a dále z podaného odvolání a sociálního šetření provedeného správním orgánem I. stupně dne 11.10.2012. V diagnostickém souhrnu onemocnění žalobce uvedla posudková komise ADHD syndrom - intelektové schopnosti v pásmu širší normy, disharmonický vývoj osobnosti, SVPU – dislexie, vadné držení těla, suspenzivní vývojová disfazie a suspenzivní porucha autistického spektra. Posudková komise dospěla k závěru, že žalobce pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nezvládá základní životní potřeby, a to komunikaci a osobní aktivity. Tento závěr učinila ve shodě s posudkem lékaře OSSZ Ostrava ze dne 25.11.2012. Dodala, že ze zdravotního hlediska není v případě žalobce odůvodnitelné, aby nezvládal zbývající základní životní potřeby, a to mobilitu, kdy podle výsledku sociálního šetření ze dne 11.10.2012 vydrží v sedě cca 20 minut a v přirozeném prostředí je mobilní, po rovině ujde okolo 500 metrů, je schopen zdolávat schody s pomocí matky, podle nálezu praktického lékaře nemá omezenou hybnost horních i dolních končetin a je schopen zvládat chůzi po rovině i po schodech samostatně, zvládá tuto základní životní potřebu. Je schopen orientace, i když matka nezletilého žalobce podle výsledku sociálního šetření sdělila, že má špatnou orientaci, a že nejhorší je orientace časová, v přirozeném prostředí se orientuje podle objektivního nálezu praktického lékaře místem i osobou, k časové orientaci se lékař nevyjádřil, avšak ta z posudkového hlediska není rozhodná. Nezletilý žalobce zvládá i stravování, neboť podle výsledku sociálního šetření mu matka připravuje stravu, sám si řekne, co chce, ale jídlo si nepřipraví, avšak vzhledem k normální hybnosti horních i dolních končetin by byl schopen si stravu naporcovat i naservírovat, sám se nají i napije. Zvládá oblékání a obouvání, kdy matka sdělila při sociálním šetření, že se obléká sám, chystá mu oblečení, vzhledem k normální hybnosti

horních i dolních končetin je schopen zvládat tuto základní potřebu. Co se týče tělesné hygieny, v tomto směru jeho matka sdělila, že se do vany sám nedostane, zvládl by se sám umýt, ale prováděná hygiena není důkladná. S ohledem na dobré pohybové schopnosti je dle posudkové komise schopen zvládat i tuto základní životní potřebu. Nezletilý žalobce je schopen výkonu fyziologické potřeby, kdy v tomto směru matka při sociálním šetření sdělovala, že pod jejím dohledem tuto potřebu zvládne a není důvodu pro to, aby se sám nevyprázdnil a následně neočistil. Pokud pak jde o životní potřebu péče o zdraví, kdy podle výsledku sociálního šetření žalobci léky podává matka, ve věkové skupině do 12-ti let věku dítěte toto přirozeně samo nedokáže pečovat o své zdraví a potřeba mimořádné péče ani v tomto případě nebyla prokázána. Posudková komise se v posudku k odvolacím námitkám zákonné zástupkyně žalobce vyjádřila tak, že prostudovala dostupnou zdravotní dokumentaci nezletilého žalobce a došla k posudkovému závěru, že jeho funkční schopnosti nejsou omezeny pro zvládání zbývajících sedmi základních životních potřeb. Samotný výsledek sociálního šetření ze dne 11.10.2012 považuje za nadhodnocený a vycházející toliko ze slovní výpovědi matky nezletilého žalobce, jejíž výchova má nejspíše hyperprotektivní charakter a neodpovídá výsledkům odborných lékařských vyšetření, které nezletilý žalobce absolvoval. PK MPSV ČR uzavřela, že nejde o osobu do 18-ti let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění účinném ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí osoba do 18-ti let věku se považuje za závislou na pomoci jiné osoby ve

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb,

a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,

- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

Podle odst. 3 téhož ustanovení schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odst. 1 písm. j) se nehodnotí u osob do 18-ti let věku.

Podle ust. § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., která blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) Oblékání a obouvání:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetřovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) Osobní aktivity:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

Ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, tj. 29.10.2013 měl žalovaný posudkem posudkové komise MPSV ČR najisto postaveno, že u nezletilého žalobce nejde o osobu, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu ustanovení § 8 zákona č. 108/2006 Sb. Co se týče uvedeného posudku, nezletilý žalobce je v péči o vlastní osobu závislou na pomoci jiné osoby při shora uvedených dvou základních životních potřebách, a to komunikaci a osobních aktivitách. Krajský soud dospěl v projednávané věci k závěru, že posudek PK MPSV ČR je úplný a přesvědčivý. Posudková komise hodnotila ve směru soběstačnosti nezletilého žalobce v péči o vlastní osobu při jeho dominantním zdravotním postižení ADHD syndromem a dalšími zdravotními omezeními uvedenými v diagnostickém souhrnu a tyto skutečnosti hodnotila ve vztahu při jeho schopnosti zvládat základní životní potřeby. Poukazovala-li zákonná zástupkyně nezletilého žalobce v žalobě na zprávy psychologického vyšetření Mgr. N. B. ze dne 9.7.2012, pak tato zpráva je součástí správního spisu správního orgánu I. stupně a měl ji k dispozici lékař pověřený podáním posudku pro Úřad práce ČR – Krajskou pobočku v Ostravě a měla ji k dispozici i posudková komise. Oba posudkové orgány měly k dispozici i další nálezy, na které poukazuje v žalobě zákonná zástupkyně nezletilého žalobce, a to Mgr. R. ze dne 20.6.2013 a Mgr. F. ze dne 6.9.2012. Nemůže být proto důvodná tato žalobní námitka, že by snad posudkové orgány nevycházely z úplné zdravotní dokumentace nezletilého žalobce, resp. že by ji řádně komplexně nevyhodnotily. Stejně tak není důvodná další žalobní námitka, že nezletilý žalobce je závislý na pomoci jiné osoby ve stupni IV. Jde totiž o subjektivní názor zákonné zástupkyně nezletilého žalobce, který nemá oporu v závěru obou posudkových orgánů.

Krajský soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) zamítl, přičemž rozhodl v této právní věci bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, když zákonná zástupkyně nezletilého žalobce neměla ve věci úspěch a žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení dle ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 1. července 2014

JUDr. Petr Indráček

samosoudce